

Προσφώνηση από την κοσμήτορα της Φιλοσοφικής Σχολής

Λουκία ΑΘΑΝΑΣΑΚΗ

Αξιότιμε κύριε Πασχάλη – αγαπητέ Μιχάλη,

ΠΩΣ ΠΕΡΑΣΑΝ όλα αυτά τα χρόνια... Σε καλωσορίζω στην τάξη των ομότιμων καθηγητών της Σχολής μας μετά από 25 χρόνια συνεργασίας στο Τμήμα Φιλολογίας και στον Τομέα Κλασικών Σπουδών. Γνωριστήκαμε το 1991 που ήρθα στην Κρήτη. Εσύ είχες έρθει από το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων δύο χρόνια νωρίτερα και είχες ήδη γίνει Πρόεδρος του Τμήματος την προηγούμενη χρονιά, το 1990. Για τη μακρά, ευδόκιμη και πολυσχιδή επιστημονική σου πορεία θα μιλήσουν στη συνέχεια οι συνάδελφοί μας στο Τμήμα.

Ως κοσμήτορας της Φιλοσοφικής Σχολής επέλεξα να πω δυο λόγια μόνο για το διοικητικό έργο που επιτέλεσες κατά την πρώτη διπλή, πενταετή, θητεία σου ως πρόεδρος—γιατί πενταετή και όχι τετραετή είναι μια ενδιαφέρουσα ιστορία που μπορεί να θελήσεις να διηγηθείς εσύ ο ίδιος αργότερα στο συμπόσιο που θα ακολουθήσει.

Πάω πίσω στις αρχές της δεκαετίας του '90 για δύο λόγους. Ο προφανής λόγος είναι ότι τα χρόνια περνούν και όσοι ξέρουν και θυμούνται τα ηρωικά εκείνα χρόνια γίνονται όλο και λιγότεροι. Αλλά υπάρχει και ένας άλλος λόγος που είναι σημαντικότερος, κατά τη γνώμη μου—στις αρχές της δεκαετίας του '90 ρίχτηκαν τα θεμέλια για τη φυσιογνωμία που το Τμήμα διατηρεί ως τώρα και η οποία μπορεί να συνοψιστεί με δυο λέξεις “αριστεία και εξωστρέφεια”. Η αριστεία έχει και συζητηθεί, αλλά και αμφισβητηθεί κατ' επανάληψιν, τα τελευταία χρόνια. Εμείς οι κλασικοί φιλόλογοι ξέρουμε, ωστόσο, ότι η αριστεία δεν είναι μόνο ατομικό γνώρισμα, είναι αρετή με σημαντική κοινωνική διάσταση—και για να το πω πολύ σχηματικά: άριστος δεν είναι μόνο ο Αχιλλέας, ο οποίος είναι αήττητος στη μάχη και ο καλύτερος πολεμιστής των Αχαιών στην Τροία· άριστος είναι και ο Οδυσσεύς, ο οποίος προσπαθεί να σώσει τους συντρόφους του. Η εξωστρέφεια, από την άλλη πλευρά, χαρακτηριστικό γνώρισμα του Τμήματος Φιλολογίας,

χτίστηκε μέσα από μια εντυπωσιακή αλυσίδα εύστοχων επιλογών, κυρίως νέων προσλήψεων αλλά και πληθώρας επιστημονικών εκδηλώσεων που με τα χρόνια έχουν χαρίσει στο Τμήμα περίοπτη θέση στη διεθνή επιστημονική κοινότητα.

Οι παλιότεροι από μας θυμούνται ότι τη δεκαετία του '90 το νεαρό τότε Πανεπιστήμιο Κρήτης είχε το κέρας της Αμαλθείας: είχαμε και πολλές θέσεις “407” αλλά είχαμε και οργανικές θέσεις. Αλλά, όπως επίσης ξέρουμε, δεν αρκεί να έχει κανείς καλό χαρτί, πρέπει να ξέρει και πώς να παίζει. Και εσύ, Μιχάλη, αποδείχτηκες δεινός παίκτης στην περίοδο της ευμάρειας. Η πολιτική σου ήταν “δεν χάνουμε τις θέσεις”. Για τον λόγο αυτό οι Τομείς δάνειζαν τις θέσεις στους Τομείς που είχαν ισχυρούς υποψήφιους και τα δάνεια ξεπληρώνονταν με την πρώτη ευκαιρία. Τώρα που το σκέφτομαι ήταν ένα “I owe you” *in tempore insuspecto*, αλλά ήταν ένα “I owe you” με αντίκρισμα. Οι άνθρωποι που στελέχωσαν το Τμήμα Φιλολογίας τότε έκαναν ένα dream team, προσελήφθησαν με κριτήριο την επιστημονική τους αξία και τη δυναμική που τα βιογραφικά και η προσωπικότητά τους υπόσχονταν. Εικοσιπέντε χρόνια αργότερα κάποιοι είναι ακόμα εδώ, άλλοι στελέχωσαν στη συνέχεια άλλα ελληνικά Πανεπιστήμια, άλλοι πάλι ακολούθησαν υπερπόντιες διαδρομές, ανοίγοντας έτσι τον δρόμο για νεότερους, εξίσου προικισμένους, συναδέλφους. Όσοι βιώσαμε εκείνη την περίοδο, θυμόμαστε τις άοκνες προσπάθειες, τον ενθουσιασμό και την εντυπωσιακή ταχύτητα με την οποία στελεχώθηκε το Τμήμα μέσα σε πολύ λίγα χρόνια.

Ένα τέταρτο του αιώνα και κάτι μετά και, παρά τις αντιξοότητες που αντιμετωπίζει η χώρα και η ανώτατη εκπαίδευση, το Τμήμα Φιλολογίας συνεχίζει να έχει ως έμβλημά του την αριστεία, ατομική και συλλογική και πάντα με γνώμονα την κοινωνική ευαισθησία και ευθύνη, και την εξωστρέφεια που πίστεψες και προώθησες, Μιχάλη, από την πρώτη στιγμή που φόρεσες τη φανέλα του Πανεπιστημίου Κρήτης—δεν ξεχνώ βεβαίως και το πάθος σου για το ποδόσφαιρο.

Σε ευχαριστώ θερμά για όλα αυτά και για όλα όσα θα ακούσουμε στη συνέχεια και ως μέλος του Τμήματος Φιλολογίας και ως κοσμήτορας της Φιλοσοφικής Σχολής. Προσβλέπω στην περαιτέρω συμβολή σου στο Τμήμα, σου εύχομαι καλή δύναμη και καλή συνέχεια και καλωσορίζω επίσης στη σημερινή τελετή την αγαπημένη σύντροφο της ζωής σου, τη Νίκη, τους αγαπητούς συναδέλφους και φοιτητές, τον Δήμαρχο της πόλης μας και τον Πρύτανη του Πανεπιστημίου μας.

